

[Tholstrup.]

hinder for, at små brugte biler kan blive tilgængelige for arbejder- og funktionærklassen — i modsætning til, hvad der gælder i vort naboland Sverige, hvor 60 pct. af bilerne i dag ejes netop af arbejder- og funktionærklassen. Den bevirker også, at folk beholder de gamle, udslidte benzinslugere for længe i stedet for at udskifte dem med nye og økonomiske vogne.

§ 20 vedrører benzinafgiften. Sålænge man ikke inddrager den fulde grundskyld til at dække vejjudgifterne med, er der ingen vej udenom opkrævning af en afgift for benyttelse af vejene, idet god, økonomisk kørsel afhænger af gode, velholdte veje. Men princippet bør være dette, at man ikke opkræver flere penge hertil end de til vejformål nødvendige. Der vil derfor ikke være noget i vejen for, at de 5 øre, der omtales i § 21, straks falder bort.

Om § 23, afgifter på konsum-is, gælder naturligvis de samme bemærkninger med hensyn til de børnerige familier, som jeg gjorde angående chokoladeafgiften.

Vedrørende lovforslaget om forskellige forbrugsafgifter bemærkes, at afgifter på guld og sølv bør falde bort. Provenuet er ikke særlig stort, men administrationen i forbindelse hermed er betydelig.

Afgiften på papir og pap giver et større beløb, men her er vi igen ved en antidemokratisk afgift, som går ud over de børnerige familier. Det er dem, der henter de mange poser med mel og melis hos købmanden, og som har de mange madpakker, der skal smøres om morgenen, og i det hele taget er forbruget af papir størst, hvor der er mange børn.

Lovforslagets § 11 angår afgift på radiolamper. Denne afgift giver heller ikke et overvældende beløb, men gør radioerne betydelig dyrere, bl. a. fordi der til denne afgift lægges den sædvanlige provision og fortjeneste samt afbetalingstillæg, da den indgår som almindelig fremstillingsudgift, og den kommer således i visse tilfælde til at virke dobbelt tung for forbrugerne.

§ 12 vedrører afgift på mineralvand. Her er det igen børnenes konsum, man vil til livs, og denne afgift virker desuden direkte afholdsfjendtlig. Jeg håber, at jeg får den gode socialminister til at støtte mig i den betragtning, at denne afgift må bort. Sidste gang

vi havde denne lov til behandling, fik vi i den ellefte time indsat en særavgift på cola-holdige drikke på 1 kr. mod de 12 øre, der er på andre varer. Vi fik ingen særlig motivering herfor, det var ikke engang med til første behandling, og vi har mistanke om, at det var en ren protektionistisk foranstaltning. Når den højtærede finansminister ikke ophæver denne særavgift, må vi i hvert fald udbede os en forklaring på, hvorfor man vil opretholde den, og hvorfor man indførte den.

Vedrørende § 13, kaffesurrogater, må man spørge, om det virkelig er nødvendigt, at der er afgift herpå. Kaffe indgår jo i danskernes forbrug som en nødvendighed, og en afgift her er lige så antidemokratisk som flere af de andre afgifter.

Vedrørende lovforslaget om omsætningsafgift af forskellige varer bemærkes § 2; nr. 1 angår gulvtæpper. Gulvtæpper hører med til etablering af nye hjem, hvor de ikke alene luner og hygger, men ofte er nødvendige af akustiske hensyn. I de moderne lejligheder sætter man moderne møbler i stedet for de tidligere overpolstrede, og der mangler derfor noget til at optage lydsvingningerne. Et gulvtæppe gør her udmærket fyldst og erstatter i mange tilfælde lydisolierende plader i loftet. Der er også den fordel, at man kan tage et gulvtæppe med sig, når man flytter til en anden lejlighed. Der er derfor her tale om en urimelig beskatning ved etablering af nye hjem, altså tilfælde, i hvilke de unge i forvejen har brug for hver en øre.

§ 2, nr. 3, angår fotografiapparater. Der regnes med, at denne afgift kun giver 2 mill. kr. Dette er en direkte dum beskatning. Den er også dum set fra et finansministerielt synspunkt.

Jeg har tidligere sagt, at fotografiapparater er blevet smuglet ind, men det er ikke nødvendigt mere. Det er i hvert fald kun nødvendigt, hvad angår de alledyrreste af dem, idet det er lovligt at indføre værdier til et beløb, som det altovervejende flertal af fotografiapparater kan købes for. Fotografiapparaterne købes i stor udstrækning i Tyskland, f. eks. i Flensborg og Hamborg. Vi betaler til Flensborgkøbmændene fuld detailpris, medens vi ved at fjerne denne skat kunne spare mange gange dette beløb i fremmed valuta og få apparaterne hjem til eksportpris, så at grossistavance og de-